Ч. 194. Середа 11 вересня (29 серпня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостбах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Скликане соймів. — Реформа виборча в долішно-австрийскім соймі. — Зміна в российскім кабінеті.

Скінчив ся час літного відпочинку політиків, наближає ся пора сесий законодатних тіл, державні конечности вимагають, полагодженя, а для державних керманичів починають ся клопоти. Головною і найважнійшою для цілої монархії справою єсть тепер полагоджене торговельного союза між Австриєю а Угорщиною. Австро-угорска монархія заключила торгові договори з сусідними европейскими державами до кінця 1917 р., а тимчасом з кінцем 1907 р. минає реченець австро-угорского торговельного союза. Спершу мадярскі загорільцї говорили богато і писали про народно-господарску окремішність Угорщини, щоби тим способом приневолити Австрию до найдальше сягаючих уступок, а чим близше до кінця року, тим більше мякнуть і тепер вже признають потребу союза торговельного з Австриєю. Однако Мадяри бажали би заключити на 10 літ, т. є. до упливу торгових договорів монархії з европейскими державами, торговельний договор, а не союз, користний для себе в такій мірі, щоби по 1917 році осягнути для Угорщини народно-господарску окремішність і самостійність супротив Австриї. Длятого вже в середу мають знов розпочати ся у Відни переговори обосторонних правительств австрийского і угорского, в котрих сподівають ся довести ту справу до бажаного кінця. Однако нема великої надії, щоби Мадяри показали ся уступчивими для Австриї, позаяк они привикли двигати могутність своєї держави коштом Австриї. З другого боку не може і австрийске правительство робити Мадярам далекосяглих уступок, позаяк такої угоди не було би в силі перевести в державній раді. Імовірно отже буде правительство приневолене вдоволити ся провізориєю, котрою оно зможе видобути ся із скрутного положеня і не буде потребувати робити уступок ріжним парляментарним сторонництвам в державній раді.

Мимо всїх трудностий, які тут насувають ся австрийскому правительству з одного боку з Угорщини, а з другого в державній раді, не тратить оно ще надії, довести до полагодженя австро-угорску угоду. В тій цїли намагає ся правительство приєднати собі парляментарні сторонництва в посольскій палаті і обезпечити більшість для ухваленя сеї угоди. А способом до приєднаня парляментарних сторонництв має послужити т. зв. парляментаризация міністерства. Та справа виринає тепер наново.

Оногди відбула ся у Відни рада міністрів, котра передовсім мала уложити проґраму осінної сесиї парляментарної. Небавом збирають ся краєві сойми, котрі будуть радити менше більше чотири тиждні, відтак около 20 жовтня зібрала би ся державна рада, однако довгість єї сесиї буде зависима від ріжних обставин. Наколи би були сякі такі вигляди на ухвалене австро-угорскої угоди, була би сесия делеґаций, котрі мають сим разом зібрати ся у Відни, дуже коротка і мала би ухвалити лише спільну буджетову провізорию на 1908 р., а правильну буджетову розправу відложено би до слідуючої сесиї в 1908 р. Про те має рішити також нарада спільного міністерства в сих днях

Дня 6 вересня появив ся цїсарский патент скликуючий сойми сольногородский, буковиньский, моравский, ческий, галицкий, горішно-австрийский, стирийский, каринтский і шлеский на день 17 с. м. Патент датований з Цельоваца де Монарх перебував підчас маневрів. Вчера розпочав свої наради сойм долїшно-австрийский. В комісиї виборчій реферував пос. Ґесман о предложеню Видїлу краєвого в справі внесеня дра Люеґера, Вайскірхнера і тов. що до зміни виборчої ординациї до сойму. По довшій дискусиї принято однодушно слїдуюче

---

5)

ГУМОРИСТИЧНІ ОПОВІДАНЯ.

2. Зловила.

Траґі-комічна историянрия.

(Дальше).

Гаррі Стентон і его приятель закватирували ся були з кількома иншими гостями, що приїхали були на дівич-вечір, у Гудзонів, родини, що мешкала в сусїдстві і жила в дружбі з Мердоками, отже коли баль скінчив ся, пішли серед прекрасної місячної літної ночи з тою родиною домів. То не було далеко, ледви чверт години ходу.

В комнаті, яку їм Гудзони відступили, лагодив ся Карзон около четвертої години до спочинку і розбирав ся, підчас коли его приятель лежав як довгий на софі і дивив ся.

— Я не мудрий з того, що ти говориш — перервав наконець Карзон мовчанку, яка була від пять мінут настала. — Ти кажеш, що тобі нїчого не бракує що лиш тебе трохи голова болить, а прецї ти у Мердоків споглядав, як би завтра, я хотів сказати нині, мали тебе вішати, замість щоби ти мав дійти до цїли своїх бажань. Встань і положи ся спати, як належить, та дай і менї спочити. Маємо тяжкий день перед собою.

— Фреде!

— Що?

— Я не хочу женити ся.

На такі слова Карзон лиш засвистав предовго але многозначно, так здивувала его ся заява.

— Я бою ся рішаючого кроку.

— Трохи за пізно, мій любий.

— Так — на жаль. На жаль за пізно завернути.

— Бідачиско!

— Для мене зачинає ся з нинїшним днем страшне житє, Фреде. Она дала менї то пізнати, вже тепер. Як би з мене не був туман, то я повинен був собі погадати, що ті, котрі передомною сватали Еллену, не без причини відступили в послїдній хвили. Я, дурачиско, дав ся зловити, упхав свою голову в сильце, а оно тепер добре стягнене.

— Там до чорта — гукнув Карзон — чомуж те з нею не посварив ся, чому не розпочав суперечки і не зірвав з нею? Причини до того чей не забракло.

— Та я пробовав, Фреде, завдавав собі як найбільшого труду — але надармо. Она то зміркувала за кождий раз і зараз инакшою ставала, удавала покірну і ласила ся коло мене як кітка.

— Чомуж ти не втік?

— Чому не втік? Гаррі Стентон підніс ся і видивив ся на приятеля. — Чому не втікав? Таж кажу тобі, що я не мав нагоди до того.

— Ну, то маєш тепер нагоду; вирви ся, заким буде запізно. Красна наречена спить кілька тисячів кроків звідси далеко, твердо як камінь і спокійно в сьвідомости своєї побіди, а перед отсим домом не стоїть варта. Спакуй, що тобі потреба в ручний куферок, машеруй з тим на дворець зелізниці і втікай куди в якусь найдальшу закутину сьвіта, де тебе нїхто не знає.

— Господи, добра гадка!

— Але довго не сьмієш пиняти. Тепер або нїколи. За яку годину челяд в домі вже побудить ся.

Стентон схопив ся на рівні ноги — Ходи до моєї комнати, Фреде, — відозвав ся він. — Зараз переберу ся і в сьвіт.

— Маю велику охоту відвести тебе.

— Але, чуєш, то якось не яло ся. Ти мусиш тут лишити ся і крити мій відворот, мусиш дипльоматизувати. Тебе прецї не можуть робити одвічальним.

— Так гадаєш? Проклято дразлива задача для мене. Ти герой дня а я так сказати би твій слуга. Тож мене присядуть за тебе! Ну, ну, лиш не говори богато; обійде ся без твоєї подяки! А тютюн і сірнички маєш? — Добре! — Але тепер щезай. — Бувай здоров і щасливої дороги! — Телеґафуй до мене до Льондону, стация Кінґ Крос з полишенем на почтї.

*

Коли Карзон по щасливій втечи свого приятеля вернув знову до своєї комнати, закурив собі циґаро і положив ся на софу. Вікно було від всходу і якраз заглянули в него перші лучі всходячого сонця. Настав день; Гаррі Стентон винїс ся ще якраз в пору.

— Я повинен був також разом з ним винести ся — муркотів Карзон сам до себе. — О осьмій годині а найпізнїйше о пів до девя-

внесенє: Сойм поручає Виділови краєвому, аби на підставі переведених з правительством переговорів ще в сій сесиї предложив соймови внесенє зміни ординациї виборчої до сойму, вводячої можливе розширенє права голосованя.

Парискиӣ „Matin“ доносить з Петербурга, що секретар в міністерстві скарбу Крівошеін іменований міністром справ внутрішних. Столипин полишає ся на становищи предсідателя ради міністрів. Новий міністер внутрішних справ уважає ся рішучим консерватистом.

Про положенє в Марокку доносять з Льондона: Тутешні політичні круги живо обговорюють урядову статю Kölnische Ztg., котра доносить, що Німеччина буде енерґічно старати ся о винагороду страт, які потерпіли Німці в Казабляпці і що візвала своїх консулів, аби они присилали справозданя о причинах шкід. В тій справі підносять, що французскі часописи вказали вже Німеччині підставу до переговорів між Франциєю а Німеччиною. Побоюють ся однако, що Німеччина при енерґічнійших кроках французских войск буде підносити справи, які значно утруднять становище Франциї в Марокку.

З Парижа доносять, що рада кабінетна займала ся на вчерашнім засіданю справою відшкодованя з причини подій в Казаблянці. Рада кабінетна покликуючи ся на подібні случаї, особливо на бомбардованє Александриї в р. 1882 прийшла до пересьвідченя, що марокканьске правительство має відвічати і що материяльне шкоди мають бути покриті після оціненя переведеного міжнародною комісиєю. Міністер заграничних справ Пішон, одержав порученє, аби близше займив ся тою справою.

Новинки.

Львів, дня 10-го вересня 1807.

— **Перенесеня.** П. Міністер судівництва переніс ад'юнктів: Фр. Кратохвиля з Косова до Судової Вишні, Руд. Ріхтера з Балигорода до Добромиля, Т. Дидушиньского з Делятина до Станиславова, К. Микулу з Лопатина до Мостів вел., Ів. Никиша з Винник до Львова, Юлія Федусевича з Камінки до Станиславова, Р. Черлюнчакевича з Чорткова до Сянока, А. Лопушаньского з Угнова до Косова, Ал. Ребчиньского з Городка ягай. до Львова, Тад. Кісілевского з Мостиск до Підбужа, Тад. Мунка з Радехова до Добромиля, К. Яворовского з Дрогобича до Городка ягай., А. Стауфера з Чесапова до Делятина, Єр. Глиньского з Галича до Винник, дра Ж. Голобута з Журавна до Камінки, Г. Местера з Войнилова до Мостиск, Юл. Куровского з Буска до Тлустого, К. Анґельского з Рави рускої до Рудок, Стан. Менсовича зі Скалата до Чорткова, Е. Ояка з Копичинець до Делятина, Ст. Тишковского з Тлустого до Бродів, А. Лепкого з Обертина до Косова, А. Малиновского з Перемишлян до Скольного, М. Кліша з Краківця до Дрогобича. — Дальше п. Міністер надав посади судовим ад'юнктам приділеним до округа висш. краєв. суду у Львові: др. Альфредови Сандерови в Рогатині, Й. Золотенькому в Устриках, Як. Рупнови в Галичи, А. Островскому в Делятині, Й. Ісакевичеви в Чорткові і В. Яблоньскому з Мостів вел. в окрузі висшого льв. суду краєвого.

— **Услівя принятя до Академії ветеринарии.** Хто хоче вступити до академії ветеринариї, мусить предложити сьвідоцтво матури з ґімназиї або школи реальної, метрику, а в случаю довшої перерви по зложеню матури сьвідоцтво моральности. Вписове виносить 10 К: чесного не оплачує ся. Час студий триває 4 роки. Студенти інших висших заведень наукових (університету, техніки, академії рільничої) можуть бути за призволенєм Міністерства увільнені від слуханя деяких викладів, а вагляднo і від здаваня іспитів, як також можуть їм бути вчислені деякі семестри. О стипендиї, які в 1907/8 будуть вільні, можуть кандидати подавати ся на основі розписаного конкурсу аж по вписї. На жаданє присилає плян студий і уділяє всяких пояснень ректорат академії ветеринариї (Львів, ул. Кохановского ч. 33.

— **Велику крадіж** на шкоду адвоката дра Іскрицкого викрито в Кракові. Репрезентация асекурацийного тов-а Ню-Йорк у Відни прислала була дрови Іскрицкому в рекомандованім листі і обезпеченім в специяльнім товаристві суму 32.450 К. Після обовязуючих приписів вільно листоносови на случай, коли би не застав адресата дома віддати рекомандований лист за потвердженєм комусь з тих, котрих застане дома. Отже коли листонос з'явив ся з тим листом в канцеляриї дра Іскрицкого, не застав паньства Іскрицких дома, а лист відобрав писар в канцеляриї дра Іскрицкого Станислав Раблік, підписав реценіс в заступстві дра Іскрицкого, а відтак виймив гроші і втік з ними. Коли по кількох днях крадіж вийшла на верх, за Рабліком вже й слід пропав.

— **Траґедия російского ґрафа.** Наші читателі пригадають собі ті недавні депеші з Венециї, котрі доносили, що там якийсь Наумов постріляв смертельно якогось російского ґрафа Камаровского і що опісля убийника зловлено. Майже рівночасно наспіла вість з Відня, що тамошній поліциї удало ся не лиш впасти на слід формального заговору против того ґрафа, але й арештувати підозріні особи, котрим залежало на тім, щоби ґрафа спрятати як найборше з сего сьвіта, бо тоді могли би дістати по нїм в свої руки суму 500.000 франків, на яку то він обезпечив ся в якімсь віденьскім товаристві в користь своєї нареченої, якоїсь ґрафині Тарнавской. Отже той граф Комаровский вже помер від одержаних ран. Мимоходом скажемо ще тут, що назвиско его подають ґазети всїляко, називають его то Камаровским, то Коморовским то знов кажуть, що російского ґрафа такого імени нема, а єсть лиш ґр Комороньский. Поки що само імя ґрафа не має нїчого до справи, котра показала ся простим розбишацтвом при помочи красної женщини, котра уміла притягнути до себе богатого ґрафа. О скілько доси звістно входять в гру 4 особи: ґраф Камаровский міліонер, вдовець і наречений, літ 50; Мария Николаевна Тарновска, з роду О'Рунке, Ірляндка, женщина, як кажуть, дуже красна, літ 28; Прілуков зруйнований російский адвокат, дефравдант і тайний аґент російскої поліциї, любовник Тарнавскої, літ 50 і Наумов убийник, чоловік молодий, бо літ 25, від 3 літ женатий, котрий любив ся в Тарнавскій і покинув жінку, а поїхав за ґр. Камаровским до Венециї. Говорено зразу, що той Наумов великий богач, що він сином ґубернатора в Орели, але тепер то не потверджує ся, бо такого ґубернатора в Орели нема. Слїдуючим разом розкажемо цїлу ісгорию від єї початку,

— **З львівскої епархії.** Канонїчну інституцию отримали оо.: Йосиф Филипович на Урлів, Володимир Мармаш на Ясниска. — Завідательства отримали оо.: Николай Прокопович в Коростовичах, Алексей Базюк в Градівциї. — Сотрудництво отримали оо.: Іван Пюрик в Стрілках, Іван Потерейко в Журавні, Іван Пелех в Яричеві, Михайло Романишин в Залісцях старих. — Презенти отримали оо.: Василь Паньків на Полоничі, Іван Божейко на Ставчани, Михайло Гайдукевич на Маркопіль. На конкурс виставляєсь слїдуючі парохії з терміном до 16 падолиста 1907: Илів, Лецівка, Кутище, Плїсняне, Клещівна, Хащованє, Сморже і Лукавиця нижна.

— **Дрібні вісти.** Міністерство справедливости приймило резиґнацию нотаря др. Тадея Німентовского з нотарияту в Кіцмани. — Небезпечного злодія і вломника Дорша, котрий

тої оглянуть ся, що молодого десь нема а тоді розуміє ся, нароблять такого крику, як би їх хто різав. Всї будуть собі шукати когось, на кого би могли свою злість випустити: зраджена молода і єї свояки; Гудзони, боячись, щоби не були вмішані в якийсь скандал; дружки, котрі не будуть могли показати своїх тоалет; паламар, котрий нїчого не заробить — словом кождий і кожда, що інтересують ся вінчанєм, будуть шукати собі якоїсь жертви. А хтож буде мусїв статись нею? — Нїхто инший лиш я. Того нїхто не повірить, що Гаррі втік з власної волї; одні другим будуть говорити, що то я его до того намовив, бо мої погляди о супружестві суть досить загально знані.

Він встав і почав ходити по комнаті.

— Було би дійстно найрозумнїйше — говорив він дальше, — як би я попращав ся по французски з сим гостинним домом.

Через хвильку не знав, що робити, а відтак якийсь злобний усьміх проявив ся на его лици.

— Ах що там — відозвав ся він — заризикую і лишу ся; побачу, як буде дальше розвивати ся отся траґікомедия.

Він розібрав ся, положив ся до ліжка і за кілька хвиль заснув твердо як камінь.

О осьмій годинї розбудив его слуга, що приніс сьвіжу воду. Чоловік той покрутив ся ще по хатї а Карзон зміркував, що він має щось на серци.

— Що там стало ся Трімер? — спитав він.

— О, нїчо особлившого, пане Карзон. Я хотів лиш сказати, що Містер Стентон вже встав і нема его в комнаті. Мабуть пішов на прохід.

Слузї було то, видко, дуже забавно, бо він зареготав ся на цїле горло.

Ти й Карзон засьміяв ся. — Бо то бачите, Трімере, мій приятель ще не навик до женитьби. То всї бувають такі нервові, котрі перший раз женять ся. — А ваші паньство і гості вже повставали?

— По найбільшій части вже, Містер Карзон.

— Ну, а я хотів би ще трохи задрімати. Збудіть мене знову за пів години. — Не пізнїйше! — Розумієте.

Слуга вийшов, але заким ще минуло пів години, увійшов до комнати не він, лиш пан дому, постарший забавний панок з села.

— Що, ви ще спите, ви лїниві? — відозвав ся він. — Стентон вже давно на ногах. Де він подів ся, я гадав, що він у вас.

— Куди ви взяли ся! Тут его зовсїм не було. Немав, видко, спокою, так его тягнуло до Мердоків. Він там ходить тепер може попід вікна, аж доки его любка не покаже ся. То послїдний проблеск романтики перед погасненєм.

— Ха, ха, ха, ви непоправний глумливче! — засьміяв ся старий панок. — Але тепер вилазїть вже раз з гнїзда та пошукайте свого приятеля.

В пять мінут опісля з'явив ся слуга знову. — Пана Стентона не можна нїгде знайти — сказав він. — В его комнаті все поперевертане. Я на то зовсїм не зважав, коли ходив туди перед пів годиною пана будити.

Фред Карзон вискочив з постелї. — Непонятна річ — відозвав ся він тоном найвисшого здивованя. — Але він мусить кождої хвилї появити ся. Прецї найвисша пора, щоби лагодив ся до вінчаня.

— А що я знаю! — відповідав він питаючим а в души сьміяв ся і думав собі: Показав безплатно штуку. Зібрані в комнаті на сніданє гості розмавляли об тім, де би міг наречений подїти ся. — Щось треба зробити — сказав Містер Гудзон. — У Мердоків его не було; я посилав туди звідати ся незамітно у служби. Там лагодять ся гості іти до церкви. Щож тоді буде, як ми там прийдемо без Стентона? Мусимо їм дати знати, нехай ждуть а ту звістку мусите ви передати, пане Карзон.

— Я? Гм, я волів би передати сю задачу кому иншому. Пішлїть слугу з білєтом.

— Пусте! відозвав ся господар дому; ви прецї яко дружба найвідповіднїйший чоловік. Я би на вашім місци ані хвильки не надумував ся, як би то був мій обовязок. Але то не мій а ваш. Правда, що він немилий, але вас прецї не може нїхто робити одвічальним, або — гм, бодай нїхто вам того не покаже.

— Чи гадаєте може, що я знаю, де Стентон подів ся? — обурив ся Карзон.

— Борони Боже! То певно нї! — відозвав ся старий панок. Лиш не сердьте ся так дуже. Я так подразнений, що сам не знаю, що говорю. Боже, я би дав був сто фунтів за то, щоби то не стало ся було в моїм домі. Але тепер вже ідіть. Може де в дорозї здиблете Стентона, а я вишлю до вас зараз післанця.

(Дальше буде).

перед кількома днями втік з карного заведеня, придержав вчера аґент поліциї Пшестшельский. Дорш, видко не дармував на свободі, бо при нім знайдено гак до підважуваня вікна, витрих і новий ножик. — В Ґрубеґґ в Стириї вилетів оногди у воздух державний склад пороху, в котрім було 200 кільоґрамів пороху. Фабрику зовсім знищило; з людий ніхто не згинув. — Від шевского майстра, Маркиля Вуйцяка втік его іменник, шевчук, Стефан Вуйцяк, забравши ему 40 корон, котрі минувшого тиждня повідбиран для майстра від сторін. — Професор університету, др. Абрагам згубив в дорозі з ул. Длуґоша на Зибликевича золотий ланцушок, вартости 100 корон і обіцює знахідникови відповідну нагороду. — На площи Галицкій знайдено книжку службову Олекси Качковского. — В Юнкаль в Чіле злетів з гір величезний осуг сніговий і засипав при споді гори якусь хату, в котрій було звиш 50 людий.

— **Нещасливі пригоди.** На стациї зелізничій в Станиславові підчас пересуваня ваґонів, дістав ся оногди 29-лїтний робітник Йосиф Телїшевский так нещасливо під колеса одного з них, що они відтяли ему обі ноги. Мимо скорої помочи Телїшевский помер в дорозі до шпиталю. — В Глубічку, борщівского повіта, знайдено дня 3 с. м. під стіжком на власнім тоці, господаря Михайла Квичака, літ 48, неживого, лежачого межи стіжком а фірою. Що було причиною смерти, не знати. В справі сій розведено слідство. В тім же самім селї і того самого дня господар Іван Сакало злазив зі снопів в стодолї так нещасливо, що натрафив на стоячі під снопами сперті зелізні вила і пробив собі на них долішну губу від бороди аж до кінця а при тім вибив і один зуб. Так раненого відвезено до лікаря, котрий мусїв зшивати ему рану.

— **Самоубийство.** Вчера вечером позбавила себе житя вистрілом з револьвера Софія Ваґнер recte Горовіц 24-лїтна, надзвичайна слухачка львівского університету на сходах дому при ул. Сикстуский ч. 56 саме коло помешканя дра Маркуса Бубера. Самоубийниця була родом з Дрогобичи і мешкала у Львові при ул. Пекарскій ч. 57 а з дром Бубером мала любовні зносини від довшого часу, котрі й закінчила траґічною смертию в сам день жидівского Нового Року. Ваґнерівна внесла була недавно тому позов против дра Бубера о уведенє, а як говорять також о відшкодованє, суд однак відкинув жалобу. Ваґнерівна опісля часто являла ся в помешканю дра Бубера аж той віднїс ся до поліциї з просьбою, щоби она заборонила Ваґнерівній непокоїти его дома. Вчера якраз доручено її поліцийний заказ а она тоді постановила відобрати собі житє, що і зробила. Нещасливу, котра по самоубийстві ще хвильку жила, внесено до помешканя родичів дра Бубера, авскультанта судового, і там закінчила она житє, заким ще наспіла поготівля ратункова. Тіло самоубийниці відставлено опісля до інститута судової медицини.

— **Відновленє вежі Айфля.** Сьвіт вже трохи й позабув про тото семе чудо сьвіта, яке виставлено в Парижи з нагоди всесьвітної вистави в 1889 р., про вежу Айфля, аж ось пригадала еї по части війна в Марокку, бо бальон на припоні має звідтам подавати телеґрафом без дроту на вежи Айфля вісти з поля війни а відтак і та обставина, що тепер постановлено сю найвисшу на сьвіті будівлю відновити. Діє ся то вже четвертий раз від часу еї збудованя. Щоби же ліпше можна зрозуміти велич роботи, яку тут прийде ся виконати і скількість материялу потрібного до відновленя, пригадаємо кілька дат із сеї будівлї.

Вежу Айфля збудовано в роках 1887 до 1889. Она єсть висока на 300 метрів, ширина еї в споді виносить 128 метрів а вкриває площу около 10.000 квадр. метрів. Вежа, як звістно збудована ціла з зеліза, а материял ужитий до того важить 7,300.000 кільоґр. На самім вершку, понад банею єсть ліхтарня, котра кидає сьвітло на 10 кільометрів далеко. Вежа має три плятформи а виходить ся на неї сходами, котрі мають 1792 ступенїв. Від часу, коли сю вежу збудовано, було на ній кругло 15 міліонів людий; підчас самої вистави в 1889 р. було на ній 8 міліонів а підчас вистави в 1900 р. ще три міліони людий а в прочих роках виходило на вежу пересічно 225.000 осіб. Отже сего велита мають тепер наново помалювати і полякерувати а до того мають ужити фарби, якою помальовані зелізні мости на швайцарских зелізницях а доставу тої фарби обняла одна швайцарска фірма. Площа, яку треба буде помалювати, виносить около 200.000 квадратових метрів; до того треба 30.000 кільоґрамів фарби а до еї розмащуваня около 2000 грубих пензлів. Пів сотки робітників будуть мати роботу через чотири місяцї, скоро будуть на день працювати 10 годин. Чим висше буде робота поступати, тим більша буде й платня робітників. Додати тут потреба, що о розібраню вежі не ма й бесіди, бо розслїди показали, що она зовсім добре держить ся і може ще богато лїт перестояти.

Телеґрами.

Відень 10 вересня. І вчера не зголошено ніякого нового случаю занедужаня на віспу.

Відень 10 вересня. По майже цілогодиннім переслуханю признала ся Тарнавска до співвини в убитю ґр. Комаровского. Межи зізнанями Тарнавскої і Прілукова єсть ще тота ріжниця, що Тарнавска каже, що Прілуков був не лиш духовим виновником убийства, але й сам мав доконати того убийства, підчас коли Прілуков перечить тому; їх обоє разом зі служницею Періє відставлено вчера веевром до краєвого суду карного (Гл. Новинки: Траґедия росийского ґрафа).

Берґен 10 вересня. Вчера в крематориї спалено тіло композитора Ґріґа.

Християния 10 вересня. З Тремзе доносять, що прибула там норвеґска експедиция до північного бігуна. Велльман до 26 серпня не полетів ще бальоном до бігуна, бо перешкаджають тому північні вітри, мрака і сніг.

Теґеран 10 вересня. Новий кабінет буде складати ся з вісьмох одвічальних міністрів.

Льондон 10 вересня. (Б. Райт.). З Ґібралтару доносять: До Альґесірас наспів приказ, щоби бриґада, зложена з 7000 людий була готова до виїзду до Танґера.

Пекін 10 вересня. (Б. Райт.). Іменовано комісию, котра поїде до Анґлії, Німеччини і Японії для перестудіованя конституциї в тих краях.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — **після часу середно-европейского.**

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. годин вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, **9·20***.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·37**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; **від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни**; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).